Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1696/71
av den 26 juli 1971
om den gemensamma organisationen av marknaden för humle

(EGT L 175, 4.8.1971, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EEG) nr 1170/77 av den 17 maj 1977	L 137	7	3.6.1977
►**M2**	Rådets förordning (EEG) nr 235/79 av den 5 februari 1979	L 34	4	9.2.1979
►**M3**	Rådets förordning (EEG) nr 3332/85 av den 26 november 1985	L 318	1	29.11.1985

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Danmark, Irland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (*)	L 73	14	27.3.1972
	(anpassad genom rådets beslut av den 1 januari 1973)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1696/71

av den 26 juli 1971

om den gemensamma organisationen av marknaden för humle

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42, 43, 113 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande [1],

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Funktionen hos och utvecklingen av den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter måste åtföljas av upprättandet av en gemensam jordbrukspolitik vilken särskilt måste omfatta en gemensam organisation av marknaderna som kan utformas på olika sätt beroende på den berörda produkten.

Gemenskapens produktion av humle är av särskilt intresse för ekonomin i vissa av regionerna inom gemenskapen. För vissa jordbrukare i dessa regioner står humleproduktionen för en övervägande del av deras inkomster.

Eftersom växtsaft och extrakt av humle inte anges i bilaga 2 till fördraget är de, i motsats till humle, undantagna från tillämpningen av fördragets jordbruksbestämmelser. Eftersom produkterna i stort sett är utbytbara riskerar denna situation att äventyra verkan av den gemensamma jordbrukspolitiken för humle. De bestämmelser för humle som antagits i enlighet med artikel 113 vad gäller handeln med tredje land och de bestämmelser om avsättning av humle som antagits i enlighet med artikel 235 bör utvidgas till att gälla växtsaft och extrakt av humle.

Den internationella handeln har traditionellt haft stor betydelse för producenter och användare av humle inom gemenskapen. Den bästa ekonomiska avkastningen har hittills i stort sett uppnåtts i gemenskapens produktion genom dess konkurrenskraft på världsmarknaden och en smidig anpassning av produktionens kvalitet och kvantitet till avsättningsmöjligheterna. Den gemensamma organisationen av marknaderna bör inte innebära några större förändringar av denna situation, men kan genom lämpliga åtgärder bidra till att förbättra produkternas kvalitet och skydda producenterna från en försämring av deras nuvarande levnadsstandard.

En kvalitetsinriktad politik bör föras inom hela gemenskapen genom tillämpning av bestämmelser som rör utfärdandet av ursprungsintyg tillsammans med bestämmelser som i princip förbjuder avsättning av produkter för vilka intyg inte har utfärdats eller av importerade produkter som inte uppfyller motsvarande lägsta kvalitetskriterier. En definition av en standardkvalitet bör fastställas, som skall utgöra en referenspunkt för handelstransaktioner och säkra en tillfredsställande marknadsanpassning.

Det behövs tillräcklig information om den nuvarande marknadssituationen och utsikterna för marknadens utveckling inom gemenskapen. Det faktum att en betydande del av produktionen avsätts enligt avtal som ingåtts före skörden, ibland för flera år, kan underlätta en prognos över marknadens utveckling. En registrering av alla avtal om leverans av humle som producerats inom gemenskapen bör därför ske. Denna information bör dock hållas hemlig för att garantera de berörda parterna att den endast kommer för användas att statistikändamål och för att på så sätt få helt objektiv information.

---

[1] EGT nr C 66, 1.7.1971, s. 28.

▼B

För att stabilisera marknaderna och för att säkerställa en rimlig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen och rimliga priser vid leverans till konsumenterna bör man främja en centralisering av utbudet och en gemensam anpassning från odlarnas sida av deras produkter till marknadens behov.

En sammanslutning av jordbrukarna i organisationer med krav på medlemmarna att följa vissa gemensamma regler skulle därför gynna uppfyllandet av målen i artikel 39 i fördraget. Dessa mål kan eftersträvas inte bara genom att odlarna sluter sig samman i producentgrupper, men också genom att man bildar föreningar av dessa grupper.

För att undvika att producenter särbehandlas och för att säkerställa att vidtagna åtgärder är enhetliga och effektiva bör det fastställas villkor för hela gemenskapen vilka producentgrupperna och deras föreningar måste uppfylla för att bli erkända av medlemsstaterna. För att uppnå en effektiv centralisering av utbudet är det särskilt nödvändigt dels att grupperna och föreningarna är tillräckligt stora i ekonomiskt hänseende, dels att producenternas eller gruppernas totala produktion avsätts av sammanslutningen eller föreningen antingen direkt eller genom producenterna enligt gemensamma regler.

Bestämmelser för att underlätta bildandet av dessa grupper och deras verksamhet bör fastställas. Medlemsstaterna bör därför få bevilja dem stöd som delvis finansieras av gemenskapen. Stödbeloppet bör dock begränsas och stödet bör vara tillfälligt och minskande, så att producenternas finansiella ansvar gradvis ökar.

Humleodlingarna inom gemenskapen behöver i vissa fall anpassas, både vad gäller de sorter som produceras och möjligheten att rationalisera arbetet med odling och skörd. Under ett visst antal år bör en omställning till andra sorter och en omorganisation av humleodlingarna underlättas genom att ett särskilt stöd beviljas till producentgrupper som vidtar sådana åtgärder.

För att säkra en rimlig levnadsstandard för producenterna bör ett stödsystem införas. Varje år efter avsättningen av skörden måste kommissionen framlägga en rapport till rådet, så att det kan avgöras om ett sådant stöd skall fastställas. Stödet får beviljas om denna rapport visar att den genomsnittliga avkastningen per hektar har varit otillräcklig, med hänsyn tagen till den nuvarande situationen och den förväntade utvecklingen på marknaden.

De planerade åtgärderna måste möjliggöra ett importsystem, som endast innebär att Gemensamma tulltaxan tillämpas. Enligt fördraget gäller denna tulltaxa automatiskt från och med den 1 januari 1970.

Med hänsyn till dessa åtgärder är det möjligt att avstå från tillämpningen av alla kvantitativa restriktioner vid gemenskapens yttre gränser. I undantagsfall kan detta förfarande dock visa sig otillräckligt. För att gemenskapsmarknaden inte skall vara utan skydd mot störningar som kan uppstå i sådana fall då tidigare importhinder avskaffats måste gemenskapen snabbt få vidta alla nödvändiga åtgärder.

För handeln inom gemenskapen är uttagande av tullar eller avgifter med motsvarande verkan samt tillämpning av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan förbjudna enligt fördraget från och med den 1 januari 1970. Eftersom det inte existerade något minimipris den 31 december 1969 är tillämpningen av artikel 44 i fördraget automatiskt utesluten från och med den 1 januari 1970.

Effektiviteten av alla de åtgärder som reglerar den gemensamma organisationen av marknaden för humle skulle hotas om medlemsstaterna beviljade vissa stöd. De bestämmelser i fördraget som möjliggör en bedömning av stöd som beviljas av medlemsstaterna och ett förbud av sådana stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden bör tillämpas på marknaden för humle. Ett övergångssystem bör dock fastställas för nationella stöd som beviljats för fleråriga avtal som ingicks före ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden.

Gemenskapen bör vara finansiellt ansvarig för utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med förpliktelser som uppstår som en följd

▼B

av tillämpningen av denna förordning i enlighet med bestämmelserna om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Övergången från det system som gäller i medlemsstaterna till det som fastställs i denna förordning måste ske under bästa möjliga förhållanden. Tillfälliga åtgärder kan därför visa sig vara nödvändiga.

Den gemensamma organisationen av marknaden för humle måste samtidigt och på lämpligt sätt ta hänsyn till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

För att underlätta tillämpningen av de planerade åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i form av en förvaltningskommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En gemensam organisation av marknaden för humle skall fastställas, vilken skall omfatta följande produkter:

GTT-nummer	Varuslag
12.06	Humlekottar och lupulin

2. Reglerna för avsättning och för handel med tredje land skall också gälla för följande produkter:

GTT-nummer	Varuslag
13.03 A VI	Växtsaft och extrakt av humle

3. I denna förordning avses med

a) *humle:* de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan (humulus lupulus). *Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 2 - 5 cm,*

b) *humlepulver:* den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle,

c) *lupulinberikat humlepulver:* den produkt som erhålls genom malning av humle efter borttagande av blad, stjälkar, blomblad och spindlar,

d) *humleextrakt:* den koncentrerade produkt som erhålls med hjälp av lösningsmedel,

e) *humleblandningar:* en blandning av två eller fler av de produkter som avses ovan.

▼M1

4. I artikel 12.5 avses med

a) humle i första behandlingsstadiet: humle som torkats en första gång och som är packat och färdigt för försäljning,

b) arealer i full produktion: arealer i full produktion räknat från det tredje produktionsåret.

▼B

AVDELNING I

Avsättning

▼M1

Artikel 2

1. De produkter som avses i artikel 1, vilka skördats inom gemenskapen eller framställts av humle som skördats inom gemen-

▼M1

skapen eller importerats från tredje land, skall genomgå ett certifieringsförfarande.

2. Intyg får endast utfärdas för produkter med de egenskaper som i ett bestämt avsättningsled anges som minimikrav.

3. Av intyget skall minst framgå

a) humlets produktionsplats eller produktionsplatser,

b) skördeår,

c) sort eller sorter.

4. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen för varje produkt fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel samt från vilket datum den skall tillämpas.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼B

Artikel 3

1. Om bestämmelser för utfärdande ►M1 ——————— ◄ tillämpas på de produkter som avses i artikel 1 får de endast avsättas eller exporteras om intyget har utfärdats.

2. Åtgärder som avviker från bestämmelsen i punkt 1 får beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 20:

a) för att uppfylla kraven för handel i vissa tredje länder, eller

b) för produkter avsedda för särskild användning.

Åtgärderna i föregående stycke

— får inte vara till skada för den normala avsättningen av produkter för vilka ►M1 ——————— ◄ har utfärdats, och

— måste åtföljas av garantier för att undvika en förväxling med sådana produkter.

▼M1

———————

▼B

Artikel 5

1. De produkter som avses i artikel 1 och som kommer från tredje land får endast importeras om deras kvalitetsegenskaper minst motsvarar de lägsta gränserna för

avsättning som antagits för liknande produkter som skördats inom gemenskapen eller som är framställda av sådana produkter.

▼M1

2. De produkter som avses i artikel 1 skall anses motsvara den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det intyg som anges i artikel 2. Sådana intygs likvärdighet skall ►M2 ——————— ◄ fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼B

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING II

Leveransavtal

Artikel 6

1. De avtal om leverans av humle, producerat inom gemenskapen, mellan en producent eller producentgrupp och en köpare skall registreras av de organ som varje producerande medlemsstat utser till att göra detta.

2. Avtal som gäller leverans av bestämda kvantiteter till avtalade priser under en period som omfattar en eller flera skördar och som ingås

▼B

före den 1 augusti året för den första skörden skall benämnas ”avtal ingångna på förhand”. De skall registreras separat.

3. Medlemsstaterna skall regelbundet lämna kommissionen statistiska uppgifter om registreringen av avtal.

4. De data på vilka registreringen grundas får endast användas för tillämpningen av denna förordning.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING III

Producentgrupper

▼M1

Artikel 7

1. I denna förordning avses med producentgrupp en grupp som enbart eller, i de fall då den nationella lagstiftningen medger det, huvudsakligen består av humleproducenter och som bildats på producenternas initiativ särskilt i syfte att

a) uppnå en koncentration av utbudet och stabilisera marknaden genom att avsätta medlemmarnas samlade produktion,

b) gemensamt anpassa produktionen till marknadens krav och förbättra produkterna genom omställning till andra sorter och omorganisation av humleodlingarna,

c) främja rationalisering och mekanisering av arbetet med odling och skörd för att göra produktionen lönsammare,

d) anta gemensamma produktionsbestämmelser,

▼M3

e) administrera stödet enligt artikel 12 genom att tilldela varje medlem i gruppen hans andel av stödet i proportion till den odlade arealen,

▼M1

och som har godkänts av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

▼M3

1a. Producentgrupperna får använda stödet för åtgärder som medverkar till att de mål som anges i punkt 1 a och b uppnås.

▼M1

2. I denna förordning avses med sammanslutning en sammanslutning av godkända producentgrupper vilken har samma syfte som dessa grupper och som har godkänts av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

3. Medlemsstaterna skall godkänna sådana producentgrupper och sammanslutningar av sådana, vilka ansöker om godkännande och uppfyller följande allmänna villkor:

a) De skall tillämpa gemensamma regler om produktion och utsläppande på marknaden (första avsättningsledet).

b) I stadgarna skall ingå skyldighet för producenter som är medlemmar i en grupp och för godkända grupper som är medlemmar i en sammanslutning att

— iaktta de gemensamma produktionsreglerna,

— sälja alla sina produkter genom gruppen eller sammanslutningen.

Denna skyldighet gäller dock inte i fråga om produkter för vilka producenterna träffat försäljningsavtal innan de blev medlemmar i gruppen under förutsättning att gruppen informerats om och godkänt dessa avtal.

Ett sådant godkännande krävs dock inte förrän efter den 31 december 1980.

▼M1

En grupp eller sammanslutning skall kunna tillåta sina medlemmar att själva släppa ut en del av sin produktion på marknaden i enlighet med bestämmelser som skall fastställas och övervakas av gruppen eller sammanslutningen.

c) De skall kunna förete bevis för att deras verksamhet är ekonomiskt bärkraftig.

d) De skall inom hela sitt verksamhetsområde utesluta all diskriminering mellan gemenskapens producenter eller producentgrupper, särskilt vad gäller nationalitet eller etableringsplats.

e) De skall utan diskriminering garantera alla producenter som förbinder sig att följa stadgarna rätten att tillhöra en grupp.

f) Stadgarna skall innehålla bestämmelser om att de medlemmar i en grupp eller sammanslutning som önskar utträda kan göra detta efter att ha varit medlemmar i minst tre år och under förutsättning att de informerar gruppen eller sammanslutningen minst ett år i förväg om sin avsikt att utträda.

Sådana bestämmelser skall inte påverka tillämpningen av nationella lagar eller andra författningar som syftar till att i speciella fall skydda gruppen eller sammanslutningen eller deras kreditorer mot de ekonomiska konsekvenser som kan uppstå när en medlem utträder eller till att hindra en medlem från att utträda under löpande budgetår.

g) De skall ha rättssubjektivitet eller tillräcklig rättskapacitet för att kunna åtnjuta rättigheter och åläggas förpliktelser enligt nationell lagstiftning.

h) De skall i sina stadgar införa skyldigheten att hålla separat bokföring för de verksamheter för vilka de godkänts.

i) De skall inte inneha en marknadsdominerande ställning i gemenskapen.

4. Den medlemsstat på vars territorium producentgruppen eller sammanslutningen har sitt säte skall vara behörig att godkänna producentgrupper och sammanslutningar för sådana.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt i fråga om administrationen av stödsystemet enligt punkt 1 e, definitionen av ”utsläppande på marknaden” enligt punkt 3 a och föreskrifter för bestämmelserna i punkt 3 f, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

Artikel 8

1. Medlemsstaterna får bevilja stöd till godkända producentgrupper under de tre följande åren efter det att de godkänts enligt artikel 7.3 för att främja bildandet av grupper och underlätta deras verksamhet. För första, andra och tredje året får stödet inte överstiga 3, 2 respektive 1 % av värdet på de produkter som godkännandet avser och som släpps ut på marknaden. Stödet får dock inte överstiga 60 % under det första året, 40 % under det andra året och 20 % under det tredje året av producentgruppens administrativa kostnader.

För varje år skall värdet på de produkter som avsätts beräknas på grundval av

— den genomsnittliga produktion som medlemmarna avsatte på marknaden under de tre närmast föregående kalenderåren innan de blev medlemmar,

— de genomsnittliga producentpriser som dessa producenter uppnådde under samma period.

2. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 20.

▼M1

Artikel 9

1. All utvidgning av humlearealer är förbjuden från och med den 1 juli 1977 till och med den 31 december 1979.

Medlemsstaterna får vid tillämpning av denna punkt betrakta en godkänd producentgrupp som en enskild producent.

2. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att tillse att förbudet enligt punkt 1 iakttas.

3. Medlemsstaterna får bevilja stöd som inte överstiger 1 800 beräkningsenheter per hektar till godkända producentgrupper för omställning till andra sorter och omorganisation av humleodlingar enligt artikel 7.1 b, under förutsättning att sådana åtgärder genomförs före den 1 juli 1979 och innebär en minskning av arealen i fråga med minst 40 %.

4. Rådet får med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta om förlängning av giltighetstiden för de åtgärder som föreskrivs i denna artikel.

▼B

Artikel 10

1. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för artiklarna 8 och 9.

2. Närmare tillämpningsföreskrifter för artiklarna 8 och 9 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING IV

Stöd till producenter

Artikel 11

Varje år före den 30 april skall kommissionen framlägga en redogörelse för rådet om situationen för produktion och avsättning av humle.

Redogörelsen skall särskilt ta hänsyn till prisutvecklingen och utvecklingen av humleodlingar, produktion och förbrukning.

▼M1

Artikel 12

1. Ett stödsystem skall införas för humle som produceras inom gemenskapen.

2. Stödet får beviljas till producenter för att göra det möjligt för dem att uppnå en rimlig inkomst.

3. I de områden inom gemenskapen där godkända producentgrupper kan tillförsäkra sina medlemmar en rimlig inkomst och genomföra en rationell hantering av produktionen skall stödet beviljas endast till sådana producentgrupper.

I övriga områden skall stödet beviljas till enskilda producenter.

4. Rådet skall på förslag av kommissionen och på grundval av de upplysningar som medlemsstaterna lämnat till denna, med kvalificerad majoritet och i god tid fastställa en förteckning över de områden som avses i punkt 3 första stycket.

5. a) Stödbeloppet per hektar, vilket kommer att variera beroende på grupper av sorter, skall fastställas med särskild hänsyn till

— för varje grupp av sorter den genomsnittliga avkastning som producentgrupperna uppnått för humle i det första behandlingsstadiet och beräknat i detta stadium för arealer i full produktion i jämförelse med den genomsnittliga avkastningen för föregående års skördar,

— det nuvarande marknadsläget och förväntad utveckling inom gemenskapen,

▼M1

— extern marknadsutveckling och världsmark- nadspriser,

— kostnadsutveckling.

b) De olika grupperna av humlesorter skall vara följande:

— Grupp 1: aromatiskt humle.

— Grupp 2: bittert humle.

— Grupp 3: andra.

6. När den rapport som avses i artikel 11 visar att det finns risk för produktionsöverskott eller störningar i utbudet på humlemarknaden inom gemenskapen gäller följande:

a) Beviljandet av stöd kan begränsas till att avse en del av den humleareal som registrerats för året i fråga.

b) Humlearealer i första eller andra produktionsåret kan undantas från stöd.

När en bedömning har gjorts av utvecklingen av humlearealerna i förhållande till avsättningen av produkterna, särskilt beräknat på grundval av avtal, prisnivån och lagersituationen, skall beslut tas om att de åtgärder som anges under a och b skall vidtas antingen för alla grupper av sorter eller för endast en eller två av grupperna av sorter.

7. Stödbeloppet för humlearealer med avseende på det föregående kalenderårets skörd skall fastställas inom de två närmaste månaderna efter det att rapporten enligt artikel 11 har lämnats in och före den 30 juni i enlighet med förfarandet i artikel 43.2 i fördraget.

8. Genomförandebestämmelserna för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼B

Artikel 13

▼M1

1. Enligt artikel 12.6 skall stöd beviljas för registrerade arealer som har skördats.

Medlemsstaterna skall utse de organ som är behöriga att för varje producent registrera humlearealerna och som ansvarar för kontroll och uppdatering av registret.

▼B

2. För tillämpningen av denna artikel får medlemsstaterna betrakta en erkänd producentgrupp som en enda producent.

3. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING V

System för handeln med tredje land

Artikel 14

Om inte denna förordning föreskriver annat, eller om rådet på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget beslutar om undantag skall följande vara förbjudet vid handel med tredje land:

a) Uttagande av tullar eller avgifter med motsvarande verkan.

b) Tillämpning av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 15

1. Om gemenskapens marknad för de produkter som anges i artikel 1 på grund av import eller export utsätts för eller hotas av allvarliga störningar som kan äventyra de mål som anges i artikel 39 i fördraget,

▼B

skall lämpliga åtgärder vidtas vid handel med tredje land, tills störningarna eller hotet om störningar upphör.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta närmare tillämpningsföreskrifter för denna punkt och fastställa i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i artikel 1 uppstår skall kommissionen, på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, besluta om nödvändiga åtgärder. Åtgärderna skall meddelas medlemsstaterna och börja gälla omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat skall den fatta sitt beslut inom tjugofyra timmar efter mottagandet.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta de åtgärder som kommissionen beslutar till rådet inom tre arbetsdagar efter den dag då meddelandet mottogs. Rådet skall sammanträda omedelbart. Det får ändra eller upphäva de aktuella åtgärderna enligt det omröstningsförfarande som anges i artikel 43.2 i fördraget.

AVDELNING VI

Allmänna bestämmelser

Artikel 16

Om inte annat förskrivs i denna förordning, skall artiklarna 92, 93 och 94 i fördraget tillämpas på produktionen av och handeln med de produkter som anges i artikel 1.1.

Det stöd som en medlemsstat beviljat till humleproducenter får dock behållas under giltighetstiden för avtal som ingåtts före denna förordnings i kraftträdande, om detta stöd överstiger beloppet för det gemenskapsstöd som fastställs i artikel 12. Detta stöd får inte förlängas.

▼M1

Artikel 16a

Om det finns risk för produktionsöverskott eller störningar i utbudet på marknaden, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att förhindra obalans på marknaden. Sådana åtgärder kan till exempel ha till syfte att påverka

— produktionens omfattning,

— utbudsvolymen,

— avsättningsvillkoren.

▼B

Artikel 17

1. Bestämmelserna som fastställs i förordningarna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall gälla för marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställs i denna förordning börjar tillämpas.

2. De åtgärder som fastställs i artiklarna 8 och 9 skall utgöra gemensamma åtgärder i den mening som avses i artikel 6.1 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken [1].

3. Utvecklingssektionen vid EUGFJ skall ersätta medlemsstaterna med 25 % av de ersättningsberättigande utgifter som uppstått i samband med de åtgärder som avses i artikel 8 och 50 % av de ersättningsberättigande kostnader som uppstått i samband med den åtgärd som avses i artikel 9.

[1] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.

▼B

4. Begäran om ersättning skall gälla kostnader som uppstått under ett kalenderår och skall lämnas in till kommissionen före den 30 juni påföljande år.

▼M1

5. EUGFJ:s totala kostnad för de gemensamma åtgärderna beräknas till två miljoner beräkningsenheter.

▼A2

6. The time for carrying out the action referred to in Article 8 shall be limited to a period of 10 years from the date of entry into force of this Regulation and in the case of Greece a period of five years from the date of accession.

▼B

7. Närmare tillämpningsföreskrifter för punkt 3 skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 729/70.

Artikel 18

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra den information som är nödvändig för att genomföra bestämmelserna i denna förordning. Bestämmelser för meddelande och spridning av sådan information skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

Artikel 19

1. En förvaltningskommitté för humle (nedan kallad ”kommittén”) skall upprättas. Denna skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare från kommissionen som ordförande.

2. Inom kommittén skall medlemsstaternas röster vägas enligt artikel 148.2 i fördraget. Ordföranden får inte rösta.

Artikel 20

1. I de fall då det förfarande som anges i denna artikel skall tillämpas skall ordföranden hänskjuta frågan till kommittén, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

2. Kommissionens representant skall lägga fram ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden har bestämt med hänsyn till hur brådskande frågan är. Yttrandet skall antas med majoriteten av ►A2 forty-five ◄ röster.

3. Kommissionen skall besluta med omedelbar verkan. Om beslutet strider mot kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av åtgärderna under högst en månad från den dag då rådet underrättats.

Rådet får inom en månad fatta ett annat beslut enligt det omröstningsförfarande som anges i artikel 43.2 i fördraget.

Artikel 21

Kommittén får beakta alla andra frågor som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en representant från någon av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 22

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artikel 39 och 110 i fördraget.

▼M1

Artikel 23

Om övergångsbestämmelser behövs för att underlätta övergången till det ändrade system som införs genom förordning (EEG) nr 1170/77, särskilt om beslutet om ändrat datum förorsakar betydande svårigheter, skall sådana bestämmelser antas i enlighet med förfarandet i artikel 20. De skall gälla längst till och med den 31 december 1980.

▼**M1**

Fram till detta datum är Förenade kungariket behörigt att betala ut produktionsstödet till producenterna via ett organ som det själv utser.

▼**B**

Artikel 24

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i artiklarna 11, 12 och 13 skall tillämpas för första gången för 1971 års skörd.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.